

LVI.

Forslag til Lov

om

Ændring i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.(Fremsat i Folketinget den 13. December 1946 af Justitsminister *Elmqvist*).

§ 1.

§ 13, Stk. 1, i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning affattes saaledes:

Ægteskab maa ikke indgaaes mellem Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling, naar det tidligere Ægteskab er opløst ved Døden, og naar ganske særlige Grunde taler for Bevillingens Meddelelse. Er der Fællesbørn i det tidligere Ægteskab, kan Bevillingen kun meddeles, saafremt Hensynet til disse Børn ikke taler derimod.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I § 13, Stk. 1, i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 er det bestemt, at Ægteskab ikke maa indgaaes mellem Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling, naar det tidligere Ægteskab er opløst ved Døden, naar der i dette Ægteskab ikke er Fællesbørn, og naar i øvrigt ganske særlige Grunde taler for Bevillingens Meddelelse.

I de senere Aar er det flere Gange forekommet, at der er blevet forelagt Ministeriet et Andragende om Dispensation fra den nævnte Bestemmelse, og Ministeriet har skønnet, at ganske særlige Grunde mu-

ligvis kunde tale for at imødekomme Andragendet, men dette har været udelukket, da der i det tidligere Ægteskab var Fællesbørn.

De Ministeriet forelagte Sager er følgende:

1. Ved Ordningen af Arveforholdene efter sin Hustrus Død kom en 52aarig Mand i Forbindelse med Hustruens udenfor Ægteskab fødte 33aarige Datter. Han var i Forvejen klar over denne Datters Eksistens og havde set hende kort Tid, før hun som ganske lille blev bortadopteret, samt engang senere en halv Snæs Aar, før Hustruen døde, men havde i øvrigt ikke haft nogen